

UOHSX005LUD5

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R360/2013/VZ-24784/2013/310/BVÍ

Brno 18. prosince 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 31. 10. 2013 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne), jenž podal navrhovatel –

- společnost **BAK stavební společnost, a.s.**, IČ 28402758, se sídlem Vodní 177, 541 01 Trutnov,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16. 10. 2013 č. j. ÚOHS-S262/2013/VZ-20122/2013/521/GSt, vydanému ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Výstavba objektu pro projekt RICE**“ v režimu otevřeného řízení, jehož oznámení bylo do informačního systému veřejných zakázek odesláno dne 19. 3. 2013 a uveřejněno pod ev. č. 343885, ve znění oprav ze dne 10. 6. 2013, a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 22. 3. 2013 a uveřejněno pod ev. č. 2013/S 060-099871, ve znění dodatečných informací ze dne 12. 6. 2013, jehož dalším účastníkem je zadavatel –

- **Západočeská univerzita v Plzni**, IČ 49777513, se sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci JUDr. Danielem Volopichem, advokátem, se sídlem Vlastina 23, 323 00 Plzeň,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16. 10. 2013 č. j. ÚOHS-S262/2013/VZ-20122/2013/521/GSt

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 3. 5. 2013 návrh navrhovatele – společnosti BAK stavební společnost, a.s., IČ 28402758, se sídlem Vodní 177, 541 01 Trutnov (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Západočeská univerzita v Plzni, IČ 49777513, se sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Výstavba objektu pro projekt RICE“ v režimu otevřeného řízení, jehož oznámení bylo do informačního systému veřejných zakázek odesláno dne 19. 3. 2013 a uveřejněno pod ev. č. 343885, ve znění oprav ze dne 10. 6. 2013, a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 22. 3. 2013 a uveřejněno pod ev. č. 2013/S 060-099871, ve znění dodatečných informací ze dne 12. 6. 2013 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem veřejné zakázky byla stavba díla, spočívající ve vybudování světově unikátní vědeckovýzkumné infrastruktury pro oblast Inteligentních průmyslových systémů, a dále dodávka a montáže vestavěné technologie a vybavení nezbytných k provedení předmětu veřejné zakázky. Součástí předmětu veřejné zakázky byly rovněž projekční práce.
3. V kapitole 5.7 odst. 3 zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku zadavatel uvedl, že *„uchazeč je povinen předložit jako součást své nabídky závazný příslib poskytnutí bankovní záruky za řádné dokončení díla ve výši 50 mil. Kč a za záruční opravy ve výši 25 mil. Kč. Tento závazný příslib poskytnutí bankovní záruky musí být platný nejpozději ke dni podání nabídky uchazeče, a pak nejpozději do doby, kdy vítězný uchazeč / zhotovitel předá zadavateli vlastní bankovní záruku“*.
4. Proti shora uvedené zadávací podmínce podal navrhovatel námitky, kterým zadavatel svým rozhodnutím ze dne 22. 4. 2013 nevyhověl.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

5. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel s rozhodnutím zadavatele o námitkách neztotožnil, podal dne 3. 5. 2013 k Úřadu návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“).
6. Navrhovat v návrhu namítal, že banky poskytují uchazečům určitý úvěrový rámec pro poskytování bankovní záruky. V případě jeho čerpání banka nerozlišuje mezi tím, zda se jedná o vystavenou bankovní záruku nebo jen její příslib. Pokud tedy dojde k vyčerpání úvěrového rámce pro poskytování bankovní záruky (ať už z důvodu vystavených bankovních záruk či jen příslibů), nemůže se uchazeč účastnit dalších zadávacích řízení, neboť není schopen splnit požadavky zadavatele související s předložením příslibu či bankovní záruky. Tento požadavek zadavatele tedy navrhovatel považoval za diskriminační, neúčelný a vytvářející nedůvodné překážky hospodářské soutěže.

II. Napadené rozhodnutí

7. Dne 16. 10. 2013 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S262/2013/VZ-20122/2013/521/GSt (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
8. Úřad se v napadeném rozhodnutí nejprve zabýval rozdíly mezi bankovní zárukou dle § 113 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a jistotou dle § 67 zákona. Uzavřel, že smyslem jistoty dle § 67 zákona je zajistit, aby uchazeči dostali svým povinností, které jim vyplývají z účasti v zadávacím řízení. Institut bankovní záruky se oproti tomu týká realizace veřejné zakázky, jeho základním smyslem je zajištění jejího řádného plnění. Na základě tohoto posouzení dospěl Úřad k závěru, že se v případě požadavku zadavatele dle kapitoly 5.7 odst. 3 zadávací dokumentace jedná o specifikaci jiného požadavku zadavatele dle § 44 odst. 3 písm. j) zákona a nikoli o součást kvalifikačních předpokladů, jak tvrdil navrhovatel.
9. Ačkoli byl příslib bankovní záruky požadován zadavatelem již ve fázi předkontraktační (přičemž jeho účel je naplněn až ve fázi po uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky), bylo ze strany zadavatele legitimní požadovat jeho předložení již ve fázi před podáním nabídek.
10. Z hlediska testu proporcionality (vhodnost, potřebnost a proporcionalita v užším slova smyslu) Úřad shledal, že se jedná o vhodné opatření, neboť toto zaručení se ze strany banky zvyšuje jistotu zadavatele ohledně řádného plnění ze strany dodavatele. Tento požadavek se Úřadu jevil rovněž jako potřebný, neboť představuje silnější zajištění. Dále Úřad shledal, že požadavek na doložení příslibu bankovní záruky je proporcionální s ohledem na předpokládanou hodnotu veřejné zakázky i její předmět.

III. Námitky rozkladu

11. Proti napadenému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě dne 31. 10. 2013. Navrhovatel v první řadě namítá, že argumentace Úřadu, uvedená v bodě 52 napadeného rozhodnutí, je nesprávná, neboť příslib bankovní záruky nepřestavuje zajišťovací instrument. Jedná se pouze o deklaratorní příslib banky, že v případě úspěchu uchazeče dojde k jeho nahrazení řádnou bankovní zárukou.
12. Dále se navrhovatel neztotožňuje s bodem 54 napadeného rozhodnutí, dle něž není možné sporný požadavek zadavatele podřadit pod kvalifikační předpoklady. Jak uvádí Úřad dále, v bodě 69 napadeného rozhodnutí, účast uchazeče v zadávacím řízení záleží na stavu čerpání jeho rámce bankovních záruk. Dle navrhovatele se tedy z bankovní záruky, příp. z jejího příslibu, stává kvalifikační kritérium.
13. Úřad dle navrhovatele provedl test proporcionality pouze *strictu senso*, aniž by bral v úvahu další instrumenty zajištění závazků zhotovitelů staveb, používané v obchodní praxi v oblasti stavebnictví. Jedná se o institut zádržného (běžně dosahuje 10 % z každé fakturované částky, které si objednatel ponechává až do doby úplného splnění všech závazků). Pokud by zhotovitel neopatřil nebo objednateli nepředal bankovní záruku, objednatel stále disponuje tímto zádržným. Pokud by bral Úřad v potaz i tyto skutečnosti, nemohl by dospět k závěru, že sporný požadavek zadavatele je proporcionální, vhodný a přiměřený. Naopak by musel uzavřít, že se jedná o neúčelný a nepřiměřený požadavek – ve vztahu k rozsahu, tvrzené jedinečnosti zakázky, k obchodním zvyklostem a zásadám *best practice*.
14. Pokud Úřad v bodě 72 napadeného rozhodnutí uvedl, že účelem stanovení požadavku na doložení příslibu bankovní záruky je omezení potenciálních dodavatelů na ty, jež mají skutečný zájem na plnění veřejné zakázky, považuje navrhovatel tuto argumentaci za zavádějící. Vyvolává totiž dojem, že navrhovatel neměl skutečný zájem se o veřejnou zakázku ucházet.
15. Navrhovatel sice poukazoval na neúčelnost požadavku na doložení příslibu bankovní záruky, neměl však na mysli diskontinuitu mezi vystavením a předáním (mezi výměnou příslibu za řádnou bankovní záruku). Příklad bankovní záruky nelze čerpat, je tedy skutečně z pohledu zajištění povinností uchazeče / zhotovitele neúčelný.
16. Úřad se dle navrhovatele vůbec nevyrovnal s jeho argumentací, týkající se pohledu financujících bank a jejich přístupu k příslibu jako k samotné bankovní záruce.
17. Dále navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť z jeho odůvodnění nevyplývá, jaké skutečnosti vzal Úřad za podklad rozhodnutí, jak je posoudil a jak se vyrovnal s argumentací účastníků řízení.
18. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že z dokumentace k veřejné zakázce vyplývá, že bude realizováno unikátní dílo světového významu. Není však zřejmé, jak k tomuto závěru Úřad dospěl, když neuvedl, v čem spatřuje jedinečnost veřejné zakázky a pouze doslovně převzal argumentaci zadavatele. Navrhovatel je přesvědčen, že z projektové dokumentace vyplývá,

že jde o standardní dodávku stavebních prací, která nijak nevybočuje z technické náročnosti jiných staveb obdobného finančního rozsahu. Zadavatel se svou argumentací pouze snažil vyvolat dojem jedinečnosti, aby mohl nepřiměřeně zvýšit své požadavky na uchazeče.

19. Absence polemiky Úřadu s právními názory účastníků správního řízení vede k porušení práva na spravedlivý proces. Pokud se správní orgán nevypořádá se všemi názory účastníků řízení, nesdělí, zda se k nim přiklonil, resp. nevysvětlí, z jakého důvodu je považuje za nesprávné, jedná se o nepřípustnou libovůli státní moci ve smyslu rozhodovací praxe Ústavního soudu a porušení práva na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

IV. Závěr rozkladu

20. Závěrem rozkladu zadavatel požaduje zrušení napadeného rozhodnutí.

V. Řízení o rozkladu

21. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Vyjádření zadavatele

22. Zadavatel se k rozkladu navrhovatele vyjádřil dne 11. 11. 2013 a odkázal na svá předchozí vyjádření ve správním řízení, předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že požadavkem na předložení závazného příslibu poskytnutí bankovní záruky již v nabídkách sledoval legitimní potřebu zajistit řádnou realizaci celé veřejné zakázky. Účelem zadávacího řízení není pouze výběr nejvhodnější nabídky, ale též zajistit garanci následného řádného plnění smlouvy. Zajištění realizace unikátního a komplexního díla muselo být proto deklarováno již v průběhu zadávacího řízení. V tomto smyslu se tedy zadavatel ztotožňuje s napadeným rozhodnutím.
23. Dále se zadavatel ztotožňuje se závěrem Úřadu, týkajícím se nepodřazení sporného požadavku mezi kvalifikační předpoklady.
24. Pokud jde o technickou jedinečnost předmětu veřejné zakázky, odkazuje zadavatel na své vyjádření k návrhu ze dne 9. 5. 2013. Unikátnost projektu byla klíčovým předmětem hodnocení v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (OP VaVpl), z něhož bude předmět veřejné zakázky spolufinancován. Projekt RICE prošel vysoce náročným mezinárodním hodnocením, v jehož rámci byl posuzován přínos, výjimečnost a dopady na rozvoj společnosti. Projekt přitom uspěl na předních místech hodnocení.
25. Zadavatel se dále neztotožňuje s námitkami navrhovatele, že by mělo být napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

26. Dle jeho názoru navrhovatel neuvádí žádné nové skutečnosti, k nimž by se zadavatel již dříve nevyjádřil. Úřad se s těmito tvrzeními navrhovatele řádně vypořádal a své úvahy v napadeném rozhodnutí odůvodnil.

Stanovisko předsedy Úřadu

27. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
28. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když rozhodl tak, jako je uvedeno ve výroku rozhodnutí ze dne 16. 10. 2013 č. j. ÚOHS-S262/2013/VZ-20122/2013/521/GSt. V odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou dále uvedeny důvody, které mne vedly k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

VI. K námitkám rozkladu

29. S rozkladovou námitkou, dle níž příslib bankovní záruky nemůže představovat zajišťovací institut, se částečně ztotožňuji. Nicméně argumentaci Úřadu v této souvislosti nepovažuji za nesprávnou, jak tvrdí navrhovatel. Ačkoli předmětný příslib sám o sobě skutečně nezaručuje, že banka uspokojí věřitele (zadavatele), pokud zhotovitel (uchazeč) nesplní své povinnosti, v případě nyní šetřené veřejné zakázky je nutné tento instrument chápat ve smyslu všech souvislostí.
30. Tím, že zadavatel uvedený příslib po uchazečích požadoval již ve fázi podávání nabídek, sledoval zajištění podmínky, že ve fázi realizace předmětu této veřejné zakázky bude vybraný uchazeč skutečně disponovat požadovanou bankovní zárukou. Jinými slovy, zadavatel nehodlal posuzovat a hodnotit takové nabídky, u nichž by jistotu budoucího zřízení bankovní záruky neměl. V tomto smyslu tedy příslib bankovní záruky zajišťovací funkci plnil - deklaroval, že vybraný uchazeč bude splňovat i podmínky zadavatele dle kapitoly 5.7 odst. 3 zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku.
31. Navrhovatel se dále neztotožňuje s výkladem sporného požadavku zadavatele, neboť jej považuje za součást kvalifikačních předpokladů. Ani v tomto případě nemohu s navrhovatelem souhlasit. Jak je uvedeno výše, předmětný požadavek zadavatele se vztahoval k otázce, zda bude vybraný uchazeč při plnění předmětu veřejné zakázky disponovat požadovanou bankovní zárukou. Bankovní záruka dle kapitoly 5.7 odst. 3 zadávací dokumentace se přitom týká výhradně vztahu zadavatele a vybraného uchazeče po uzavření smlouvy (fáze realizace předmětu veřejné zakázky). Z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že požadavek na doložení příslibu bankovní záruky nelze podřadit pod kvalifikační předpoklady dle § 50 a násl. zákona. Plně se ztotožňuji s výkladem Úřadu, podaným v napadeném rozhodnutí, týkajícím se rozdílu mezi institutem kvalifikace dle zákona a dalšími požadavky zadavatele.

32. S testem proporcionality, provedeným Úřadem ve vztahu k příslibu bankovní záruky, se ztotožňuji. Jsem tedy přesvědčen, že Úřad jej provedl přiměřeně vzhledem ke všem okolnostem posuzovaného případu. Pokud navrhovatel namítá, že Úřad nedostatečně zohlednil obchodní praxi ve stavebnictví, obchodní zvyklosti či zásady *best practice*, jsem naopak přesvědčen, že ze strany Úřadu byly uváženy veškeré relevantní skutečnosti.
33. Zádržné, které navrhovatel v této souvislosti zmiňuje, zadavatel zakotvil v bodě 5.7 návrhu smlouvy, který tvořil součást zadávacích podmínek. Zádržné ve výši 10 % z částky fakturované za každý kalendářní měsíc plnění má být zhotoviteli vyplaceno až na základě podpisu protokolu o Předběžném převzetí díla (viz bod 5.7.3 návrhu smlouvy). Předběžné převzetí díla upravuje čl. XIX. návrhu smlouvy. Dle bodu 21.2 návrhu smlouvy dále platí, že se dílo považuje za řádně dokončené podpisem protokolu o Končeném převzetí díla dle čl. XXI. návrhu smlouvy. Bankovní záruka za řádné dokončení díla dle bodu 28.1.1 návrhu smlouvy přitom musí být platná a účinná ode dne uzavření smlouvy do dne podpisu protokolu o Konečném převzetí díla.
34. Ze shora uvedeného vyplývá, že zádržné dle bodu 5.7 návrhu smlouvy a bankovní záruka dle čl. XXVIII. návrhu smlouvy plní pro zadavatele odlišné funkce, neboť pokrývají odlišné časové úseky a mají rovněž odlišný účel. Zatímco nárok na zádržné vzniká zhotoviteli až po splnění podmínek pro podpis protokolu o Předběžném převzetí díla (dle bodu 19.3 návrhu smlouvy se jedná o splnění ostatních ustanovení smlouvy, podpis protokolu o komplexní zkoušce, vyklizení staveniště a předložení pravomocného kolaudačního souhlasu), bankovní záruka za řádné dokončení díla je vázána na konečné převzetí díla, kterému musí předcházet ještě např. ukončení zkušebního provozu dle čl. XX. návrhu smlouvy. Je tedy zřejmé, že oba instituty plní ve vztahu objednatel – zhotovitel odlišnou funkci. Nad tuto skutečnost z bodu 28.1.1 návrhu smlouvy vyplývá, že bankovní záruka má být zřízena rovněž za účelem splnění povinnosti zhotovitele udržovat záruku za řádné dokončení díla v platnosti a povinnosti udržovat v platnosti pojištění dle čl. XXIX návrhu smlouvy. I z této skutečnosti vyplývá, že smysl bankovní záruky je v šetřené věci odlišný, než u zádržného.
35. Pro úplnost uvádím, že tato odlišná funkce i časová aplikace je patrná i při porovnání zádržného a bankovní záruky za záruční opravy dle bodu 28.1.2 návrhu smlouvy. Nemohu se tedy ztotožnit s rozkladovou námitkou, dle níž měl Úřad v rámci testu proporcionality zohlednit rovněž existenci zádržného (dle návrhu smlouvy). Sporný požadavek se nejeví jako neúčelný či nepřiměřený, pokud bylo zádržné v návrhu smlouvy sjednáno, a to z důvodů uvedených výše.
36. Pokud se navrhovatel domnívá, že z bodu 72 napadeného rozhodnutí vyplývá, že navrhovatel neměl o realizaci veřejné zakázky skutečný zájem, jsem jiného názoru. Bod 72 napadeného rozhodnutí představuje obecnou argumentaci Úřadu ve vztahu ke spornému požadavku zadavatele a možnému porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek. Nejedná se tedy o posouzení otázky, zda navrhovatel byl či nebyl schopen požadavek zadavatele splnit, či zda měl skutečný zájem na tom, aby předmět veřejné zakázky realizoval. Nad shora uvedené platí, že toto tvrzení navrhovatele, uvedené v rozkladu, se nijak

nevztahuje k napadenému výroku a není z něj patrné, v čem je spatřována nesprávnost napadeného rozhodnutí.

37. Navrhovatel dále namítá neúčelnost požadavku zadavatele na doložení příslibu bankovní záruky. Opět argumentuje skutečností, že v případě příslibu se nejedná o zajišťovací instrument. Tuto rozkladovou námitku považuji za vypořádanou, neboť k povaze příslibu, jakožto způsobu zajištění, jsem se již vyjádřil výše.
38. Není pravdou, že by se Úřad v napadeném rozhodnutí nevyrovnal s argumentací navrhovatele, týkající se přístupu bank k příslibům bankovních záruk (jakožto k bankovním zárukám samotným). V bodě 69 napadeného rozhodnutí se Úřad touto otázkou zabýval, zejména pak důsledky vyčerpání úvěrových rámců uchazečů z důvodu účasti v zadávacích řízeních. Z toho, jak Úřad k této otázce v napadeném rozhodnutí přistupoval, vyplývá, že uchazeči sami musejí posoudit, nakolik jim jejich úvěrový rámec umožňuje účastnit se více zadávacích řízení současně. S tímto závěrem Úřadu se plně ztotožňuji. Jsem přesvědčen, že v praxi by mohlo docházet k maření účelu zadávacích řízení, pokud by se až po výběru nejhodnější nabídky ukázalo, že vybraný uchazeč nesplňuje všechny zadávací podmínky – vzhledem k tomu, že se tento uchazeč účastnil více zadávacích řízení najednou, v jejichž rámci předkládal bankovní záruky či jejich přísliby, by následně nemohl zadavateli požadovanou bankovní záruku při plnění veřejné zakázky poskytnout, neboť jeho úvěrový rámec by byl již vyčerpán. V tomto smyslu se tedy ztotožňuji s Úřadem, pokud v bodě 72 napadeného rozhodnutí uvedl, že smyslem předmětného požadavku zadavatele je mimo jiné i zjištění skutečné vůle plnit předmět veřejné zakázky.
39. Nejsem toho názoru, že by napadené rozhodnutí trpělo vadou nepřezkoumatelnosti, jak tvrdí navrhovatel. Z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že Úřad vycházel z toho, jakým způsobem jsou sporné instituty vymezeny v právním řádu České republiky, dále z toho, jakým způsobem zadavatel tyto instituty použil v rámci zadávacího řízení pro veřejnou zakázku, a z toho, zda mohlo či nemohlo tímto jednáním zadavatele dojít k porušení či ohrožení řádné soutěže dodavatelů. Pokud Úřad v napadeném rozhodnutí odkazuje na určitá vyjádření účastníků řízení, jedná se o odkazy, na které navazuje další polemika Úřadu, není tedy možné říci, že Úřad tato vyjádření přejímal. Jsem přesvědčen, že z napadeného rozhodnutí je vždy patrné, jakým způsobem Úřad k rozhodným skutečnostem přistupoval a jak se s argumentací účastníků správního řízení vypořádal.
40. Dále konstatuji, že námitky, uvedené v této části rozkladu, představují pouze obecná tvrzení, neboť navrhovatel nijak nekonkretizuje, v čem konkrétně spatřuje pochybení Úřadu – v jakých souvislostech se domnívá, že Úřad neuvedl skutečnosti, které vzal v potaz a dále to jak je posoudil, která argumentace účastníků správního řízení není dle jeho názoru dostatečně vypořádaná, atd. Jde spíše o popis určité typové nezákonnosti, k níž může ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ze strany Úřadu dojít, nicméně chybí individualizace, resp. konkretizace skutečného pochybení Úřadu v případě nyní šetřené věci.
41. Skutečnost, že předmět veřejné zakázky představuje „unikátní dílo a to z hlediska světového významu, které bude využíváno k vědeckým a výzkumným účelům“, vyplývá přímo

ze zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku (viz kapitola 3 zadávací dokumentace). Jsem tedy přesvědčen, že je zřejmé, jak k tomuto závěru Úřad došel. Jak jsem již uvedl, neshledal jsem v napadeném rozhodnutí absenci polemiky Úřadu s právními názory účastníků správního řízení.

VII. Závěr

42. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
43. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. BAK stavební společnost, a.s., Vodní 177, 541 01 Trutnov
2. JUDr. Daniel Volopich, advokát, Vlastina 23, 323 00 Plzeň

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy